

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XIX. Refellitur privatim Aben Ezra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

dias Gaon, & Aben Ezra in Daniele, sic Auctor libri qui Domus Istaël inscribitur, sic & Seder olam.

XV. Verum in hebdomadam metandis intervallis, per summam Historiæ & Chronologicæ artis inscitiam immaniter lapsi sunt. Narrat enim Hieronymus Veteres quosdam ex hoc grege, hebdomadam putandarum exordium à primo anno Darii Medi repetere, quo anno oraculum hoc Gabriel effatus est: sexaginta vero duarum hebdomadam finem conjicere in tempora excisi à Tito Templi, auspicii Vespasiani, unde rursus deducas hebdomades septem in clades ab Hadriano Judæis illatas conferri, postremam vero hebdomadam, seorsum ab Angelo commemoratam, juxta nonnullos ex illis, in Vespasianum & Hadrianum ex æquo distrahi. Verum qui nobis absurdum hoc commentum retulit Hieronymus, idem ejus refellendi argumentum subministravit, ex Chronologia petitum. Certe à primo Darii Medi anno, ad initium ab Hadriano imperium, anni plus septuaginta supra sexcentos excurrunt. Consultius paulo factum est ab Origene, libro decimo Stromatum, & Tertulliano, libro quem adversus Judæos scripsit, cum exordio hebdomadam sumto ab eo tempore, quo prædictionem hanc Danieli Angelus edidit, primo nempe anno Darii Medi, eas in adventu Christi aut morte concludunt. Quamquam & ipsi in magno errore versantur, nam hebdomadam est novem & septuaginta intervallum, inter Darii primum annum, & ortum Christi.

XVI. Stolidus quoque Judæis iis error illudit, qui posito hebdomadam initio in prima Templi everfione, finem in secunda constituunt; & per septuaginta annos jacuisse Templum volunt, viginti vero supra quadringentos toto huic adscribunt spatium, quo Templum secundum stetit; ex quibus numeris summam quadringentorum & nonaginta annorum, sive septuaginta hebdomadam colligunt; ut inter Templi utriusque cladem, & quæ per Nabuzardanem primo, & quæ per Titum secundo illata est, spatium illud decurrat. Hanc sententiam tuentur, non R. Selomoh solum, & Saadias Gaon, & Seder olam Rabba, sed ipsum etiam Thalmud in primo capite Avoda Zara. At ejus vitiositatem solerter deprehendit Aben Ezra, & in Saadia castigavit. Et merito quidem: nam si à captis undecimo Sedecia anno Hierosolymis, & incenso Templo, ad Vespasiani secundum, quo Hierosolyma & Templum à Tito deleta sunt, numerum duas, nonaginta quatuor hebdomades annorum exurgent.

XVII. Cum autem ad singulas vaticinii partes exponendas ventum est, valde æstuant. Nam à sequentibus excerptunt verba hæc Angeli: *Ab exitu sermonis, ut iretum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem*: & Christum illum R. Saadias & R. Selomoh Cyrum, R. Levi Jesum Josedeciden, alii Zorobabelem esse putant; contra veterum Ebraeorum sententiam, quos refert Hieronymus Messiam hic significatum sensisse. Verum præterquam quod decurtata Angeli verba proferunt, ac postrema sui parte mutila, quæ sic ut jacent representari debuerant: *Ab exitu sermonis, ut iretum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duas erunt*, (quamquam & hæc à Pagnino disjuncta sunt) perpèram priora commatis verba accipiunt, ac si scriptum foret: *Ab exitu sermonis, ut excindatur Jerusalem*.

XVIII. De Christo etiam, quem post hebdomades sexaginta duas occisum iri prædicit Angelus, nihilo meliora afferunt Judæi. Sacerdotium interpretantur R. Levi in Daniele, & Saadias Gaon in Sepher Haemunoth; Templum Jachiades. In Agrippam vero juniorem id confert R. Selomoh, quem à Romanis trucidatum fuisse scribit, cum Templum secundum excinderetur. Magna inest his opinionibus labe, quod hebdomadas ad Hierosolymitanam usque ælæon proferunt. Alterum quoque vitium acute animadvertit Raymundus Martini, quod neque Sacerdotes, neque Reges, qui post solutam Captivitatem Judæis præfuerunt, Christi, sive uncti fuerunt. Quinque enim rebus Templum primum secundo antecelluisse Judæi docent, quarum duæ fuerunt Oleum unctiois, & Spiritus sanctus, sine quibus nulla esse potest legitima unctio, nec quisquam Christi titulum merito consequatur. Cum iis ergo Templum secundum caruerit, qui eo cadente regium & pontificale obtinebant munus, Christi haudquaquam fuerunt. Alio præterea, eoque gravi laborat vitio ea opinio, quæ Agrippam juniorem decernit Christum hunc esse, cujus mortem prædixit Angelus. Eum quippe Romanorum partes fuisse secutum, & Hierosolymis, tum cum expugnarentur, abfuisse, belloque huic annos aliquot fuisse superstitem, Josephi & Taciti historiæ demonstrant. At præse illi Ebraei, quorum sententiam retulit Hieronymus, hæc ad Messia mortem pertinere candidè, ut dixi, confessi sunt.

XIX. Privatim refellendus venit Aben Ezra, cum propter insignem hominis apud suos auctoritatem, tum quod suos ipse populares, velut melius quidpiam alla-

tum qui earū initium collocant in anno primo Darii Medi, finem in clade Hierosolymis ab Hadriano illata:

& qui inter utrumque Templi excidium septuaginta hebdomadas intercessisse voluit:

quique Christum ducem, Cyrum esse statuerunt, aut Jesum Sacerdotem, aut Zorobabeli: Hier. in Dan. 9.

& qui Christum occidentem censent esse, vel Sacerdotiū, vel Templum, vel Agrippam juniorem. Raym. Mart. Pug. Fid. Part. 2, cap. 3, §. 29.

Jos. De bell. Jud. libr. 2, cap. 26, & De vita sua, Tacit. Hist. libr. 5, Hier. in Dan. 9.

Refellitur privatim

Aben Ezra, turus, refellere instituit. Primum is Saadiam arguit, quod septuaginta annos à primi Templi clade ad secundum Darii interposuerit. Hæc enim sunt verba Saadiæ: ע"שנים" לגלות בבל משהחריב נבוכדנצר בית המקדש עד שנת שתיים לריוש. Septuaginta. *R. Saad, in Dan. 9.* anni Captivitatis Babylonice, jam inde ex quo Nabuchodonosor evertit Templum, usque ad annum secundum Darii: Hystaspidae nimirum. Septuaginta annos interesse negat *Aben Ezra*, quadraginta solum & novem annos interesse vult. In quo suus ipsum calculus fallit: nam juxta computationem Petavii, (quam alii aliter ineunt) ab excidio primi Templi, ad solutam per Cyrum Captivitatem, anni intercedunt circiter quinquaginta; indidem vero ab excidio Templi hujus, ad secundum annum Darii Hystaspidae, anni excurrunt propemodum septuaginta. Tum ipse deinde *Aben Ezra* hebdomadum numerum proficisci vult, מכוזא דבר בתהלה, *Ab exitu sermonis, in orationes* nempe ab anno primo Darii Medi, quo Daniel orationem hanc fudit ad Deum, quæ extat nono ipsius capite. Inde computat septem hebdomadas ad profectiorem Nehemiam, quæ in annum Artaxerxis Longimani vicesimum incidit; cum intercedant hebdomades plus quindecim. Ab hoc deinde Artaxerxis anno numerat sexaginta duas hebdomadas cum dimidia ad secundi Templi conflagrationem, cum plus tres supra septuaginta intercedant. Inde patet *Christum ducem*, ex ipsius sententia, esse Nehemiam; ac si dixisset Angelus id tantum: *Ab exitu sermonis, ut iterum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem*: cum dixerit, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt. Secundum denique Christum, quem occidendum esse prænuntiat Angelus, regiam potestatem denotare putat, quæ inter Judæos cum Templo & Urbe delenda esset. In quo multiplex inest hallucinatio; nam, ut dixi, legitima unctio post Templi primi occasum caruerunt Judæi; proptereaque Christi haudquaquam fuerunt, qui populum Judæum stante Templo secundo rexerunt. Deinde nec cum Templo secundo regia potestas inter Judæos extincta est, cum & Agrippa rex cladi huic diu fuerit superstes, ut cognoscitur ex Josephi vita à Josepho ipso conscripta.

CAPUT IX.

Jesús natus de Virgine.

ISA. 7. 14. Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum; Ecce Virgo concipiet & pariet Filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel.

Jerem. 31. 22. Usquequo deliciis dissolveris, filia vaga? quia creavit Dominus novum super terram: Femina circumdabit virum.

Ezech. 44. 2. 3. Hæc dicit Dominus ad me: Porta hæc clausa erit: non aperiatur, & vir non transibit per eam: quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam, eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea, ut comedat panem coram Domino: per viam porta vestibuli ingredietur, & per viam ejus egredietur.

MATTH. 1. 18, & seq. Christi autem generatio sic erat: cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Joseph autem vir ejus cum esset iustus, & noller eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Hac autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est; pariet autem Filium, & vocabis nomen ejus Jesum; ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Hoc autem factum est, ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem, Ecce Virgo in utero habebit, & pariet Filium, & vocabunt nomen ejus Emmanuel. Et non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum, & vocavit nomen ejus Jesum.

Luc. 1. 26, & seq. In mense autem sexto missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilee, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. . . . & ait Angelus ei, Ne timeas, Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus Jesum. . . . Dixit autem Maria ad Angelum, Quomodo fiet istud, quoniam virum